

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
עתיסד ע"י כ"ק מרן פוהרא"ש זי"ע

זמנים

7:40.....הדלקת הנרות.
8:56.....סוף זמן קר"ש
9:09.....מוצאי שב"ק

שיעורים כסדרן

בבלי.....בבא קמא ע"ד
ירושלמי.....חגיגה י"ג
תוספתא.....אהלות פרק ג'
נ"ד.....חגי ב' - זכר' א'

שעה 5, גליון 40 (254)

פרשת דברים, שבת חזון, ט' אב, שנת תשע"ו לפ"ק

שיחות מוהרא"ש

~ שבת חזון ~

~ תשעה באב ~

דער שבת פאר תשעה באב ווערט אנגערופן שבת חזון. אין ספר 'שער המלך' ווערט גערעכנט אז "חזון" איז ראשי תיבות ח'צי ז'עם ו'חצי נ'חמה. דאס מיינט אז אפילו פון זיין זייט איז עס טאקע א טרויעריגע צייט, מען טרויערט אויפן חורבן בית המקדש, אבער פון די אנדערע זייט איז אויך דא א נחמה, א טרייסט, אז די טעג וועלן נאך ווערן איבערגעדרייט צו פרייליכע טעג, ווען משיח וועט קומען בקרוב וועלן די טעג ווערן א יום טוב.

די גמרא דערציילט (מכות כ"ד) אז ווען די חכמים האבן געזעהן די שרעקליכע חורבן אויפן הר הבית האבן זיי געוויינט און געקלאגט, אבער רבי עקיבא - וואס איז אויך דארט געווען - האט געלאכט. האבן אים די חכמים געפרעגט: "פאר וואס לאכסטו?" האט רבי עקיבא געזאגט: "אזוי ווי איך זעה אז די ערשטע חלק פון די נבואה איז אזוי שטארק מקיים געווארן, אז דער בית המקדש איז חרוב געווארן, גלייב איך אז די צווייטע העלפט נבואה וועט אויך מקיים ווערן, אז מיר וועלן נאך אויסגעלייזט ווערן פון גלות, און די אידן וועלן נאך אויפגעראכטן ווערן."

די צדיקים קוקן אויף די פנימיות פון יעדע זאך, אפילו יעצט זעהט אלעס אויס אזוי שווער און ביטער, אבער צום סוף וועלן די טעג איבערגעדרייט ווערן צו ימים טובים, און מיר וועלן זיך פרייען מיט די גרויסע ישועות וואס דער אייבערשטער וועט אונז העלפן.

דערפאר ווערט גע'פסק'נט אין שלחן ערוך (אורח חיים סימן תקכ"ב) אז מען זאגט נישט קיין תחנון תשעה באב ווייל תשעה באב ווערט אנגערופן "מועד" - א יום טוב. שטעלט זיך א פראגע, איז עס דען א יום טוב? פונקט פארקערט, מען טרויערט דאך אין תשעה באב, מען טוט אלע הלכות פון אבילות אין תשעה באב, ווי אזוי קען מען עס אנרופן א יום טוב?

נאר דער אמת איז אז בפנימיות זענען די טעג פרייליכע טעג, ווען משיח וועט קומען וועט מען ליינען די מגילת איכה מיט א ניגון פרייליכערהייט, אזוי ווי מען ליינט פורים די מגילת אסתר פרייליכערהייט. און אפילו יעצט זענען מיר נאך אין גלות, און מען דארף טרויערן

המשך בדף ב

פרשת השבוע

אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל בעבר הירדן בערבה מול סוף. ואגם רש"י, משה רבינו האמ אויסגערעכנט אלע פלעצער וואו די אידן האבן געווינדניג אקעגן דעם אייבערשטן, ער האט אפער עם נאר דערמאנט בקמו, וועגן די פכוד פון די אידן.

מוהרא"ש איז דאס מסביר לויט ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן א) אז מען קען נישט בן זיין קיין שום איד, ווי די משנה זאגט (אבות ב, ד) אל תדין את חברך עד שתגיע למקומו, מען קען נישט בן זיין קיינעם ווי לאנג מען איז נישט אויף יענעמ'ס פלאץ. און ווער קען דען זיין אויף א צווייטן פלאץ? נאר דער אייבערשטער, וואס יעדער האט א פלאץ ביי אים, און ער איז זיכער מקיים דעם הוי בן את כל אדם לכף זכות (אבות א, ו).

מען קען קיינמאל נישט וויסן צי די פלאץ און די סיבות ארום דעם מענטש האבן אים געמאכט מוזן שלעכטס, און דערפאר קען מען קיינעם נישט בן זיין, נאר דער אייבערשטער אליין, וואס ער ווייסט אלע סיבות ארום יעדע זאך.

דאס איז פשט אין פסוק, ווען משה רבינו האט געוואלט אויסרעדענען די עבירות פון די אידן האט ער דערמאנט נאר די פלעצער, צו ווייזן אז די פלעצער האבן געמאכט די אידן זאלן זינדיגן, אבער באמת זענען אידישע קינדער וואויל און ווייל נישט מוהן קיין שלעכטס.

(זאת התורה דברים א)

אתה עובר היום את גבול מואב את ער. מוהרא"ש איז מסביר דעם פסוק לויט ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רע"ב) אויפ'ן פסוק (תהלים צה, ז) היום אם בקולו תשמעו, א געוואלדיגע עצה פאר א מענטש ער זאל מצליח סיי ברוחניות און סיי בגשמיות, אז מען זאל נאר קוקן אויפן היינטיגן טאג. "וואס קען איד היינט מוזן, צו מאכן פרנסה, אדער אריינצוכאפן מצות ומעשים טובים", ווייל אויב טראכט מען וואס עס איז געווען פריער, ווערט מען צופראכן "איך בין דאך געווען ביי יעצט איין שטיק דורכפאל, און אזוי ווי איך האב נישט מצליח געווען ביי יעצט, וועל איך ווייטער אויך נישט מצליח זיין". און די זעלבע איז ווען מען טראכט אויף ווייטער, "ווער ווייסט אויב איך וועל קענען אנהאלטן ווייטער און מצליח זיין?". ווען מען טראכט אפער נאר אויף דעם היינטיגן טאג, אויף די יעצטיגע מינוט, דאן איז מען זייער מצליח.

דאס איז פשט אין פסוק, אתה עובר היום את גבול מואב את ער, אויב מען וויל אריבער שפרינגען די גבול פון מואב וואס דאס זענען די אלע קליפות און שלעכטס וואס ווילן אוועק געמען דעם מענטש פונעם אייבערשטן, איז די עצה "היום - היינט" צו טראכטן נאר פונעם היינטיגן טאג. אויב וועט מען טראכטן נאר פונעם היינטיגן טאג דאן וועט מען זייער מצליח זיין.

(זאת התורה דברים ז)

וואס איז דער גלות?

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א, סימן ט): אז דער עיקר גלות איז נאר וועגן עס פעלט אמונה. ווייל ווען א איד האט אמונה אין בורא פל עולמים איז נישט שניף ביי אים קיין גלות, ווייל וואו ער זאל נאר נישט גיין טרעפט ער דעם באשעפער, אבער אז א מענטש שפירט נישט דעם באשעפער, דאס איז דער גרעסטער גלות.

דערפאר אז א מענטש האט נישט קיין אמונה, קען ער זיין ביי זיך אין שטוב, און דארטן זיין אין גלות, דארטן זיין נע ונד, ער טרעפט זיך נישט דאס פלאץ, ער גייט אהער און אהין, ארויס און אריין, ווייל ער ווייסט נישט וואס צו טוען פאר ליידיג-גיין.

אבער אז א מענטש האט א שטארקע אמונה, דעמאלטס וואו ער זאל נאר נישט זיין שפירט ער זיך אינדער היים. וואס דאס שטייט ביי שמואל הנביא: (פסוקים: 1) וואו ער איז געגאנגען איז זיין הויז געווען מיט אים. וואס איז די הויז? דער באשעפער! און וויבאלד ער האט געלעבט מיטן באשעפער, וועגן דעם וואו ער איז געגאנגען איז דער באשעפער געווען מיט אים.

ווען א מענטש זאל וויסן וואס דאס הייסט רעדן נאר איין ווארט צום באשעפער (עין ליקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן צ"ח, אפילו ער קען זיך נישט אינגאנצן אויסרעדן דאס הארץ, קען ער אבער בעטן איין דיבור: "רבונו של עולם איך בין צופראך, מאך מיר פרייליך", וואלט ער אלץ אריין געכאפט נאך א ווארט און נאך א ווארט, וואס דאס איז די גרעסטע זאך.

בשעת דער הייליגער רבי איז געקומען וואוינען אין שטאט ברסלב האט ער די ערשטע זאך געפרעגט אויב עס איז פארהאנען דא א גוט פלאץ צו רעדן צום באשעפער? האט זיך דער וואס האט אים באגלייט [וואס איז געווען דארט א תושב] זיך אנגערויפן: אויסערן שטאט איז דא א פארג, וואס אין דעם פארג איז דא א הייל, און דארטן קען מען אריין גיין, און עס איז זייער א גוטער פלאץ, נאר עס איז אביסל ווייט פון שטאט. האט אים דער הייליגער רבי געבעטן ער זאל אים ווייזן, און ער הייבט אן צו גיין מיט אים צו דעם פלאץ, גייענדיג זאגט אים דער הייליגער רבי: דו מיינסט אז פון דא ביז דארט קען מען נישט רעדן צום באשעפער? ווי ווייט איז פון מויל ביז צום הארץ?! ווייל דער הייליגער רבי האט אים שוין געוואלט אויסלענען אז קאטשיג דארטן איז טאקע דער הייל, אבער מען קען שוין אנהייבן צו רעדן, נאר ווען איך וועל קומען דארט וואו קיינער איז נישטא, וועל איך זיך קענען בעסער אויסרעדן דאס הארץ (עין קבלת העדוה אות שצ"ה).

א איד דארף אזוי שטארק שפירן דעם באשעפער, אז וואו ער איז נאר, קען ער רעדן צום באשעפער (עין שיחות תר"ן סימן ר"ל-ל"א), און דארף נישט ווארטן ווילאנג ער וועט זוכה זיין צו גיין אין פעלד (ליקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן י"א, שיחות תר"ן סימן כ"ה). ווייל אז ער איז שטארק אין די אמונה קען ער שוין רעדן, און די גאנצע וועלט וואס ער זעהט, זאל ער באטראכטן ווי איין גרויסער פעלד, און נאר דער אייבערשטער איז דא. [בפרט ווען ער פארט אליין מיט זיין קאר וואס דעמאלטס האט ער א מקום מיוחד (עין שיחות תר"ן סימן י"ד-י"ה)]. און אז ער איז אראפ געפאלן און ער שפירט נישט אז דער אייבערשטער איז דא, זאל ער פון דעם אליין מאכן א תפלה: "רבונו של עולם איך בין אראפ געפאלן איך שפיר דו נישט, איך קען נישט רעדן צו דיר".

צו דעם דארף מען אבער האבן א מורא'דיגן תמימות, אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן ק"ד, שיחות תר"ן סימן ל"ג, קניד, ועוד): אז דער עיקר אין תפילה איז תמימות און פשיטות אנוועק ווארפן דעם שכל, ווייל ביי תפלה קען מען נישט ניצן קיין חכמות, נאר גלייבן אז דער בורא פל עולמים איז דא. און אפילו אז איך בין ווייט וועל איך דאס אליין בעטן דעם באשעפער (ליקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן כ"ה). דאס איז די אוצרות וואס מיר האבן, און דער לעכטיגקייט פרויבירט דער סמך מ"ם צו פארהוילן און פארדעקן רחמנא לצלן.

המשך בדף ג

שיחות מוהרא"ש

און זיך פירן מיט אבילות, טאר מען אבער נישט מסיח דעת זיין פון די גאולה העתידה אז דער אייבערשטער וועט אונז נאך אויסלייזן בקרוב.

די גמרא דערציילט (מכות כ"ד) אז ווען די הייליגע חכמים האבן געווינט אויפ'ן ביטערן חורבן בית המקדש, האט רבי עקיבא געלאכט. ווען זיי האבן אים געפרעגט פארוואס ער לאכט, האט ער געענטפערט אז אזוי ווי ער זעט אז די נבואות אז ס'וועט קומען א חורבן איז אזוי פונקטליך מקוים געווארן, איז דאס א סימן אז די אנדערע נבואות אז דער אייבערשטער וועט טרייסטן און אויסלייזן די אידן, וועלן זיכער אויך מקוים ווערן.

ביי אנשי שלומינו פירט מען זיך צו ליינען די מגילת איכה אויך בייטאג. ווייל ווען משיח וועט קומען וועט מען דאך ליינען די מגילת איכה מיט א פרייליכן ניגון מיט א "שהחיינו" אז מיר האבן זיך געקענט דערהאלטן אין אזא שווערע ביטערע גלות, און מען וועט עס אודאי ליינען סיי ביינאכט און סיי בייטאג אזוי ווי די מגילת אסתר, דערפאר ליינט מען עס אויך היינט סיי ביינאכט און סיי בייטאג.

עס גייט אזוי ווייט אז עס זענען געווען צדיקים און יחידים סגולה וואס אין מוצאי שבת חזון האבן זיי נישט געזאגט "ואתה קדוש", אזוי ווי מען פירט זיך אז ווען עס געפאלט א יום טוב אינמיטן די וואך זאגט מען נישט "ואתה קדוש". ווייל זיי האבן געהאט אזא שטארקע אמונה אז דער אייבערשטער וועט אונז זיכער אויסלייזן פון גלות, און דעמאלט וועט דאך תשעה באב זיין א יום טוב. אבער ווען עס איז געקומען תשעה באב ביינאכט און זיי האבן געזעהן אז מען איז ליידער נאכנישט אויסגעלייזט געווארן, האבן זיי דעמאלט געזאגט "ואתה קדוש", צו משלים זיין דאס וואס מען האט אויסגעלאזט מוצאי שבת.

די אייגענע חורבן

ווען מען זאגט מגילת איכה דארף מען אויסטייטשן די פסוקים אויף זיך אליין. אזוי ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ק"א) אז ווען מען זאגט תהלים, תחינות, אדער תיקון חצות זאל מען אויסטייטשן אלע פסוקים אויף זיך אליין, די אלע מלחמות וואס שטייט אין תהלים, די אלע שונאים וואס דוד המלך רעדט זיך אפ וועגן זיי אין תהלים, דאס גייט ארויף אויף די אייגענע מלחמות וואס יעדער מענטש האט מיט זיין יצר הרע, וואס ער איז דער גרעסטער פיינט פון א מענטש, ער וויל נאר הרגענען דעם מענטש ברוחניות ובגשמיות, און אויף דעם בעט מען אין תהלים אז דער אייבערשטער זאל אונז ראטעווען פונעם יצר הרע און אלע שלעכטע זאכן.

די זעלבע איז מיט מגילת איכה. מען דארף בעיקר טרויערן אויף די אייגענע חורבן אז מען האט נאכנישט זוכה געווען צו זיין אן ערליכער איד, וואס דורך דעם האלט מען צוריק דעם בית המקדש פון ווערן אויפגעבויעט, יעדער איד דארף בעטן דעם אייבערשטן אז פון זיין זייט זאל ער נישט שטערן דאס אויפבויע פונעם בית המקדש, אז זיינע מעשים זאלן נישט צוריק האלטן די גאולה און דעם בגין בית המקדש במהרה.

קידוש לבנה

מוצאי תשעה באב פירט מען זיך אז מען איז מקדש די לבנה. דער אר"י הקדוש שרייבט אויף דעם (פרי עץ חיים, אחר סוד כונת ת"ב) אז דאס איז זייער א גרויסע זאך צו מקדש זיין די לבנה מוצאי תשעה באב.

דער ענין דערפון איז, אזוי ווי מען זעט ביי די לבנה אז דוקא ווען זי ווערט שוין זייער קליין ביז מען זעהט עס שוין אינגאנצן נישט, דוקא דעמאלט טוט זי זיך באנייען, און הייבט אן צו ווערן צוריק גרעסער.

זי זעלבע איז אויך יעצט, דוקא נאך תשעה באב ווען מען האט אזוי שטארק געטרויערט אויפן חורבן, דעמאלט איז די צייט זיך צוריק אויפצוהייבן און אנהייבן פון פריש צו דינען דעם אייבערשטן און זיין וואויל און ערליך. און דערפאר איז מוצאי תשעה באב די פאסיגסטע צייט צו מחדש זיין די לבנה.

אין די פוסקים ווערט געברענגט, אז פאר מען איז מחדש די לבנה זאל מען קודם אויספאסטן, עסן עפעס, און אנטוהן צוריק די שיק, און ווער עס קען גייט אויך אין מקוה, און דערנאך איז מען מחדש די לבנה פרייליכערהייט, און מען בעהט דעם אייבערשטן אז ער זאל אונז שוין אויסלייזן פון גלות, וואס דעמאלט וועט זיין וְהָיָה אור הַלְבָנָה כְּאור הַחֶמְהָ, די לבנה וועט שיינען אזוי ווי די זון, במהרה בימינו אמן.

(שיחות מוהרא"ש חלק א' וחלק י' ערך תשעה באב, וחלק ט"ז ערך בין המצרים)

דער בעט שטעכט

דער הייליגער צדיק רבי יוסף פון אוסטילא זי"ע (א זעהן פונעם צדיק רבי מרדכי'לע נשכנינער זי"ע) האט איינמאל געהערט אז דער חוזה פון לובלין זי"ע גייט דורכפארן זיין שטאט, און ער גייט מן הסתם זיך אפשטעלן אין שטאט זיך אפרוץ, און ער האט געהאט גרויס חשק אז דער צדיק זאל איינשטיין ביי אים אינדערהיים.

ער האט פארשטאנען אז דער חוזה וועט זיך וועלן אראפלייגן ביי אים זיך אפרוען פונעם וועג, און עס איז געווען באוואוסט אז עס האט זיך געקענט מאכן אז ווען דער חוזה האט זיך אראפגעלייגט אויף א בעט וואו עס איז געליגן דערויף בעפאר איינער וואס איז נישט געווען ערליך, האט ער געשריגן "עס שטעכט מיר, דער בעט שטעכט מיר" און ער האט נישט געוואלט שלאפן אויף דעם בעט. דערפאר האט רבי יוסף געוואלט אנגיין פארן חוזה א נייע בעט וואס קיינער איז נאכנישט געליגן דערויף, אזוי אז דער חוזה זאל זיך רעהיג קענען אויסרוען אויף דעם בעט.

ער האט אריבער גערופן א חשובער איד וואס איז געווען א סטאלער, ער האט אים דערציילט די גאנצע זאך אז ער מוז האבן א גוטע נייע בעט פארן חוזה, און ער וויל אז ער זאל אים בויען א גוטע בעט, ער זאל גיין אין מקוה פאר ער בויעט עס און ער זאל עס בויען מיט ערליכע ריינע פונות, אז דער חוזה זאל וועלן שלאפן אויף אזא בעט.

דער סטאלער האט אביסל מוזא געהאט, ער האט געטראכט וואס וועט ער טוהן אויב דער בעט וועט אויך נישט געפעלן פארן חוזה, אבער ער האט נישט געוואלט אפזאגן רבי יוסף, און ער האט זיך אונטערגענומען צו מאכן דעם בעט יעדעס מאל וואס ער האט געארבעט אויף דעם בעט איז ער קודם געגאנגען אין מקוה, און ער האט געמאכט די בעט מיט גרויס שפלות און צופרידנקייט, וויסענדיג וואסערע צדיק גייט ליגן אויף דעם בעט. ווען ער האט פארענדיגט דעם בעט האט ער עס אריבער געברענגט צו רבי יוסף אינדערהיים. ער האט עס איבער גענומען און אריינגעלייגט אין א ספעציעלן שטוב, ער האט איבער געצויגן דעם בעט, און צוגעשפארט די טיר, אז קיינער זאל נישט נוצן די בעט פאר דער חוזה וועט אנקומען.

ווען דער הייליגער חוזה איז אנגעקומען צו די שטאט אוסטילא, איז רבי יוסף אנטקעגן געגאנגען דעם צדיק און אים פארבעטן אריינצוקומען צו אים אינדערהיים זיך אפצורוען, דער חוזה האט אנגענומען דעם פארלאנג. רבי יוסף האט זיך זייער געפריידט און אריינגעברענגט דעם צדיק און אים אנגעוויזן אויף דעם נייעם בעט זאגענדיג אז דער בעט האט געמאכט אן ערליכער איד מיט גוטע פונות, און דער צדיק קען זיך אונדא אפרויען אויף דעם בעט.

אבער ווען דער חוזה האט זיך אראפגעלייגט אויפן בעט האט ער גלייך געשריגן "געוואלד! עס שטעכט מיר!", רבי יוסף האט זיך זייער דערשראקן, דאס איז דאך א נייע בעט וואס אן ערליכער איד האט געמאכט, פארוואס וויל דער חוזה נישט ליגן דערויף? ער האט נישט געוואוסט וואס צו טוהן, ער האט מוזא געהאט צו געבן זיין אייגן בעט פארן חוזה, אבער ער האט נישט געהאט קיין ברירה, דער צדיק מוז זיך דאך אפרויען, האט ער געגעבן פארן צדיק זיין אייגן בעט.

ווען דער חוזה האט זיך אראפגעלייגט אויף זיין בעט, האט זיך דער חוזה אנגערופן "דאס איז זייער א גוטע בעט! איך בין זיך ממש מחי' צו ליגן דא!" דער צדיק האט זייער הנאה געהאט פון די הייליגקייט פונעם בעט.

רבי יוסף האט זייער הנאה געהאט אז ער האט געקענט מנהה זיין דעם צדיק מיט זיין בעט, עס איז אים אבער געווען זייער אינטערעסאנט פארוואס דער חוזה האט נישט ליב געהאט די נייע בעט. שפעטער האט ער געפרעגט פונעם חוזה אליין, "דאס איז דאך א נייע בעט וואס אן ערליכער איד האט געמאכט מיט גוטע פונות ספעציעל פארן צדיק, פארוואס איז דער צדיק נישט געווען צופרידן פונעם בעט?"

האט אים דער חוזה געענטפערט, "אמת טאקע אז דער בעט האט געמאכט אן ערליכער איד, און דאס איז א הייליגע בעט, אבער עס שלאגט פון איר ארויס א מרה שחורה", ווייל דער איד האט געמאכט דעם בעט אין די ניין טעג, און ער איז דאך געווען אן ערליכער איד איז ער געווען זייער טרויעריג אויפן חורבן בית המקדש, אבער עס איז געווען אויף א וועג פון עזבות און מרה שחורה, און דערפאר האט ער אריינגעלייגט איעם בעט א מרה שחורה, וואס דאס האט נישט געלאזט דעם הייליגן חוזה ליגן דערויף.

די ריכטיגע וועג איז צו טרויערן מיט א האפענונג אז דער אייבערשטער וועט אונז זיכער נישט פארלאזן, נאר ער וועט אונז שוין בקרוב אויסלייזן און אויפבויען דעם בית המקדש בב"א.

(שיחות מוהר"ש חלק ט"ז ערך בין המצרים)

וואס איז דער גלות?

המשך

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב סימן ס"ו) אז דאס איז דער חורבן בית המקדש, ווייל דער בית המקדש איז דער פלאץ וואו מען קען רעדן צום באשעפער, און איז דער פלאץ פון דעת און שכל! אזוי ווי די גמרא זאגט (ברכות לז): **כל אדם שיש בו דעה פאלו נבנה בית המקדש במימי.** און אז מען האט נישט קיין שכל, און עס ווערט א חורבן אין די מוח פון א מענטש, דאס איז חורבן בית המקדש, דאס הייסט אז א מענטש ווערט ביי זיך זייער ציבראכן, און ער קען זיך נישט דערהאלטן ווען עס גייט דורך אויף אים א גרויסע נסיון.

הרב החסיד רבי לוי יצחק [בענדער] זצ"ל האט פארציילט א אינטרעסאנטע מעשה: אין אומאן איז געווען א גרויסער עושר, וואס ער איז געגאנגען צום בוטשער און צום בעקעריי און צום גראסערי, און אפגעשמועסט מיט זיי, אז אויף זיין חשבון זאלן זיי ארויס געבן יעדע וואף פאר אלע ארעמעלייט, וואס וועלן קומען מיט א צעטל פון אים, און ער האט דאס באצאלט, און קיינער האט נישט געוואוסט פון וואו ער באצאלט דאס, ווייל ער האט געהאט א נאמען פאר א גבאי צדקה.

נהי היום, עס האט זיך איבערגעדרייט דער רעדל, ער האט שוין נישט געהאט קיין געלט צו געבן, פארשטייט זיך אז ווען מען איז געקומען אין גראסערי און אין פיש סטאר און אין בעקעריי, האט מען מער נישט ארויס געגעבן פאר די ארעמעלייט. האט מען אים באפאלן, דו גנב! די גזלן! דו קארנער! האט ער זיך געבעטן: וואס זאל איך טוהן ווען איך האב געהאט האב איך דאך געגעבן, יעצט האב איך נישט. און פון שוהל צו שוהל האט מען אים פארטריבן, איז ער אריין געפאלן אין א מרה שחורה רחמנא לצלן, און געטראכט צו זיך, איך האב דאך געהאלפן אלעמען, און נישט גענוג איך האב פארלוירן מיינ גאנצע פארמעגן, איז מען מיך נאך מבזה מיט די גרעסטע ביונות? איז ער אזוי געליגן אן דעפערסיע, און ער איז נישט ארויס פון שטוב. מענטשן האבן געקלאפט אין פענסטער, און געשריגן: "די גנב, פארוואס קומסטו נישט ארויס?" ביז עס איז געקומען א ברוסלבער חסיד צו אים און האט אים גענומען אויסרעדן: דער באשעפער האט דיר אויספארברט מיט א גרויסע עשירות, און דו ביזט בייגעשטאנען דעם נסיון העושר! הונדערט פראצענט, יעצט פרויברט דיר די באשעפער אויס מיט עניות, צו זעהן ווי אזוי דו וועסט זיך יעצט דערהאלטן, און צו דיין עניות האט דער אייבערשטער נאך צוגעשטעלט אויכעט אז מען שרייט דיר נאך, גנב! גזלן! און מען שפעט פון דיר, און מען רעדט אויף דיר פל דבר אסור, פאסט דאס דען דיר אז יעצט זאלסטו נישט ביישטיין דעם נסיון העושר? און אזוי האט ער אים צוגערעדט, אז ער זאל גיין אין בית המדרש, דאווענען מיט מנין. האט ער געזאגט: איך האב דאך מוזא אז מען וועט אויף מיר ארויף טאנצן, האט ער אים געזאגט: שווייג! און מאכט דיר נישט צוטרעהן, ווייל דו ווייסט דאך אז דו האסט יא געטוען גוט, און אזוי האט ער אים אויסגערעדט. ביז ער האט אים אזוי מחזק געווען, אז ער איז געווארן ביי זיך אויפגעבויט. און איז שוין געגאנגען אין בית המדרש, און ער האט אפגעשוויגן אויף אלע ביונות. פארשטייט זיך וויפיל קען מען שוין מבזה זיין א איד, און צוביסלעך זענען אלע מיד געווארן אים צו רודפן, און צוביסלעך איז ער געקומען צו זיך, און נישט נאר דאס, נאר דער אייבערשטער האט געהאלפן אז עס האט זיך צוריקגעדרייט דער גלגל, און ער איז געווארן צוריק אן עושר.

דער עיקר דאך א מענטש נוצן זיין מויל, ער דארף וויסן און געדענקען אז ער האט א געוואלדיגע כח אין זיין מויל. וואסערע סארט נסיון ער גייט נאר אריבער, וואסערע שוועריקייטן עס קומט נאר אויף אים, זאל ער דאס דערציילן פאר'ן אייבערשטן, ער זאל זיך אויסרעדן צום אייבערשטן אויף איריש, און דאן וועט ער קענען איבערקומען אלע ערליי צרות און סוורים. דאס זאגט דער פסוק אין די וואכעדיגע פרשה (דברים א, א): **אלה הדברים אשר דיבר משה. משה רבינו האט דא געזאגט מוסר מיט ליבשאפט: איר האט דאך דעם כח פון 'אלה הדברים' וואס דאס מיינט 'רעדן צום באשעפער'. וואס דורכדעם וואלט מען פון אלעם געראטעוועט געווארן.** דער אייבערשטער זאל העלפן אז מיר זאלן שוין אלע זוכה זיין צו זעהן דעם בנן בית המקדש בתפארתו, בבית גואל צדק במהרה במינינו אמן.

(קונטרס יעדן צום באשעפער)

קריף ארויס פון שמוץ

ב

דער פסוק נאָגט (ספּלַת ו'. יד') "זֶה לְעַמְתָּ זֶה עֲשֵׂה הָאֱלֹקִים", קעגן יעדע נאָך וואָס איז דאָ אין די טומאַה, איז דאָ קעגן דעם אויף אין די קרוישה. אזוי ווי דער יאָר הרע האָט פּאַקומען אַנְעלְקֶע גרויסע כּוּחֹת צו מאַכן מְעַנְטִשׁוֹן זינדִיגן אזוי גרינג, ער שְׁלֶפֶט אַרײַן אַזױפִיל אױדִישֶׁ קינדער אין די ביטערע טומאַה פון די אלע סאַרט געמיינע שמוציגע און עקלדיגע עבירות פון נאָרף, און נאָרדעם וואָס דער מענטש איז שוין דורךגעפאלן און ער ליגט שוין טיף אין די שמוץ, קומט דער זעלבער יאָר הרע און רעכט אים אײַן אַז ער האָט שוין נישט קיין האַפענונג, ער וועט שוין קיינמאל נישט קענען תּשׁוּבָה טון און ווערן אַן ערליכער איד; האָט דער אײַבערשטער רחמנות געהאַט אויף אױדִישֶׁ קינדער און אונז געשיקט דעם גאַר גרויסן צדיק, וואָס ער האָט אַנְעלְקֶע לימודים און עצות פאַר יעדן מענטש, אַז אין וועלכע שווערע און טיפע בלאָטע ער איז נאָר אַרײַנגעפאַלן זאל ער זיך אויף קענען אויפהויבן און צוריק קומען צום אײַבערשטן.

ס'איז נישט גרינג ארויסצוקריכן פון שמוץ, ווען אַ מענטש איז שוין אַרײַנגעזינגען אין דעם, ער האָט שוין צוזאַמגעקוקט אלע שמוציגע געמיינע אויסגעלאַסענע מאַוויס און ווידאַס, ער האָט שוין אַזױפִיל מאל עובר געווען אויף די האַרבע עבירה פון הוצאת זרע לְבִטּוּלָה, ער איז שוין דורךגעפאלן מיט האַרבע עבירות פון נשג"ז (גדה שפּתּה גויה זונה), איז ער שוין אזוי אַרײַנגעטון אין די זאַכן, ער קלעבט ממש דערצו און ער קען זיך נישט אַנְעוּקרייטן דערפון. דער מענטש פּרובירט עס צו באַהאַלטן, ער וועט נישט דערציילן פאַר קיינעם וואָס ער טוט אַלץ אַפּ אונטער פאַר זײַן נאַנטע פאַמיליע און עלטערן וועט ער נישט אויסזאָגן וואָס ער טוט אַלץ אַפּ אונטער זײַער רוקן. קיינער ווײַסט טאַקע נישט וואָס דער מענטש האָט געטון, אָבער דער אײַבערשטער ווײַסט יא, און די גרויסע צדיקים ווײַסן דאָס אויף. און בײַ זיך אין האַרץ האָט דאָך יעדער אַ אױדִישֶׁ נשמה, די נשמה נאָגט אים און צײַט אים אַז ער זאל זיך אויפֿוועקן פון שְׁלָאָף, ער זאל זיך אָפּלאָזן פון די אלע שְׁלֶעכְטִס, ער שפּירט זיך אָבער ווי געבינדען די הענט און פּײַס, ער קען זיך נישט אַרויסזען דערפון.

עס איז אָבער זיכער דאָ אַ וועג ארויס. ווי לאַנג אַ מענטש לעבט, קען ער אַלעס פאַרעכטן. אויף יעדע עבירה העלפט תּשׁוּבָה, און אַפֿילו אויף די האַרפֿסטע און שווערסטע עבירות (והר שמוט ק"י). מען דאַרף אָבער געדענקען אַז דער עיקר תּשׁוּבָה הויבט זיך אַן דורך אַ צדיק, מען דאַרף טרעפן דעם ריכטיגן אַמְתָּן גרויסן צדיק און זײַנע תּלמידים, און גיין אין זײַנע וועגן, פאַלגן זײַנע גרינגע געשמאַקע עצות און לימודים, און אויף דעם וועג וועט מען סוף פּל סוף אַרויסקריכן פון אַלעס שְׁלֶעכְטִס.

ווי אזוי קען מען ווײַסן ווער עס איז דער אַמְתָּן ער צדיק? אויף דעם דאַרף מען קוקן אויב דער צדיק קען העלפן דעם מענטש אָדער נישט. אויב גייט מען צו אַ צדיק און מען זעט אַז דער צדיק העלפט דעם מענטש און ווײַזט אים אַ וועג אין לעבן ווי אזוי ער קען צוריק קומען צום אײַבערשטן, דאָן איז דאָס דער ריכטיגער צדיק. אויב אָבער גייט מען צו אַ צדיק און מען זעט אַז עס גייט דורך טעג און וואָכן און עס רוקט זיך גאַנציש צום בעסערן, דאָן איז אַ סימן אַז מען איז נישט אויפֿן ריכטיגן אַדְרֵס. עס קען טאַקע זײַן אַז יענער איז גאַר אַ גרויסער צדיק פאַר זיך אַלײַן, ער האָט אָבער נישט די כּוּחֹת און מעגליכקייטן אַרויסצושלעפֿן אַנְדערע מענטשן פון זײַערע פּראָבלעמען און שמוץ.

דאָס איז די ערשטע נסיון וואָס אַ מענטש דאַרף דורךגיין, ער דאַרף זיך אַכטונג געבן נישט צו רעדן און חזק מאַכן חס ושלום פון דעם אַמְתָּן צדיק וואָס קען אים העלפן, ווייל אויב וועט ער זיך אויסברייטן דעם רוקן צום צדיק, ער וועט רעדן און חזק מאַכן פון אים, דאָן וועט ער דאָך שוין נישט האָבן דעם דאַקטער וואָס זאל אים קענען אויסהיילן ברוחניות.

ווען דער מענטש שטאַרקט זיך אָבער און ער גייט צום צדיק, ער הויבט אַן לערנען די ספרים פון צדיק און הערן זײַנע אַמְתָּע רייד, דאָן האָט ער זיכער אַ האַפענונג אַלעס אײַבערצובריינגען צום גוטן, צו פאַרעכטן אַלע שְׁלֶעכְטִס וואָס ער האָט שוין געטון, און זוכה זײַן צו ווערן פון יעצט אַן אַמְתָּן ערליכער איד.

(קונטרס צא מהפוז)

פאַרזעצונג קומענדיגע וואָך א"ה

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק'

מחנה תפארת התורה גרייט זיך אויף ראש השנה אין אומאן

דער זומער אין קעמפ "מחנה תפארת התורה" גייט ב"ה ווייטער אן מיט אַ געוואלדיגע סוקסעס, דער קול תורה הילכט אפ אין קעמפ, ווען די צענדליגע טייערע בחורים זיצן און הארעווען אויף די הייליגע תורה, און נוצן אויס די טייערע צייט זיך אַנצופולן מיט תורה און יראת שמים. ווער עס קומט נאר אריין אין קעמפ קען גלייך שפירן די לויטערע לופט, די לופט וואָס איז אַנגעפולט מיט תורה, מיט תפלה, מיט אסאך רעדן צום אייבערשטן.

די אכט וואָכן פון קעמפ איז די ריכטיגע הכנה צו די ימים נוראים ווען מיר גייען שוין אט אט אריינטרעטן אין די הייליגע פארקטיגע תשובה טעג ווען עס גייט פארקומען דער פארקטיגער משפט, מען גייט אנשרייבן פאַר יעדן מענטש ווי אזוי זיין יאר וועט דורכגיין.

די גאַנצע ישיבה גרייט זיך אינאיינעם מיט פילע טויזנטער אידן פון איבער די וועלט צו פארן אויף ראש השנה קיין אומאן, צו נעמען דעם הייליגן רבין פאַר אַ גוטן אדוואַקאַט, אזוי ווי דער רבי האָט צוגעזאָגט אַז ער וועט ארויסהעלפן יעדן וואָס וועט קומען צו אים אויף ראש השנה, און זען אַז מען זאל אים אנשרייבן אַ גוט געבענטשט יאר.

די פאַרגאַנגענע יאר האָט זיך ארויסגעשטעלט צו זיין גאַר אַ גרויסע סוקסעס דער נייער רחבת־דיגע פלאַץ וואָס מיר האָבן אַהערגעשטעלט אין אומאן, וואו אלע אנשי שלומינו תלמידי היכל הקודש האָבן פאַרברענגט דעם יום טוב אינאיינעם, בראשות דעם ראש ישיבה שליט"א. מען האָט געדאווענט די פּלאַת אינאיינעם מיט גרויס השתפּכות הנפש אין אונזער שיינעם בית המדרש, מען האָט געגעסן די סעודות שבת ויום טוב אינאיינעם אינ'ם גרויסן עס זאל, עס איז צוגעשטעלט געווארן פילע פלעצער צו שלאפן, מיט אן אייגענע פּריוואַטע מקוה אויפֿן ארט. און במשך די הייליגע טעג אין אומאן האָט מען געהאַט די זכ"י צו הערן דרשות התעוררות און התחזקות פונ'ם ראש ישיבה שליט"א.

אין די יעצטיגע טעג קומט פאַר העפּטיגע בוי ארבעט אויפֿן ארט, צו פאַרגרעסערן און פאַרשענערן דעם פלאַץ, אַז עס זאל קענען אריינעמען נאך פילע אנשי שלומינו וועלכע ווילן אויך מיטהאַלטן די געהויבענע טעג אינאיינעם מיט די חבורת היכל הקודש.

פילע פון די הונדערטער צוגעגרייטע בעטן זענען שוין צוכאפט געווארן, עס איז נאָר געבליבן אַ קליינע צאל פלעצער, נאכדעם וואָס אלע אנשי שלומינו ווילן זיך האַלטן צוזאַמען און פירן דעם יום טוב אינאיינעם.

ווער עס וויל נאך אריינכאַפן צו רעזערווירן אַ פּלאַץ, זאל זיך מעלדן ווי פּריער צום "חבורת היכל הקודש באומאן" אויפֿן נומער 347-452-0412, וכל הקודם זכה.

ראש השנה שלי עולה על הכל!

הבטחת מוהרא"ש

מוהרא"ש האָט צוגעזאָגט און מבטיח געווען אַז ווער עס וועט ארויסהעלפן דאָס דרוקן דעם ספר הקדוש אשר בנחל וועט זיכער זען אַ גרויסע ישועה און געהאַלפן ווערן למעלה מדרג הטבע מיט וואָס ער דאַרף. יעצט האָט איד די געלעגנהייט צו האָבן אַ חלק אין דרוקן "אשר בנחל" און געהאַלפן ווערן מיט בני חיי ומזוני, זיווגים הגונים, רפואות וישועות. **רופט שוין 845-248-1651**

ספרי ברסלב

מיט פּרייד ווילן מיר מעלדן אַז מיטן אײַבערשטנים הילף איז דאָ צו באַקומען ביי אונז אלע ספרי ברסלב **27 Skillman St. אַדער רופט 347-977-7994**

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן אַ האַרציגע מזל טוב פאַר **מו"ה יצחק משה רייך הי"ו** צו די געבורט פון אַ מיידל למזל"ט דער אײַבערשטער זאל העלפן אַז ער זאל זען אסאך אױדיש נחת דורות ישרים ומבורכים מיט סייעתא דשמיא

צו באַקומען דעם גליון אויף אימעיל < breslevcenter@gmail.com ~ האט ליינס < 212-444-9191 / ארץ ישראל 0723333320 / פרויען 559-670-1543 צו באַקומען טעגליך די חיזוק יומי < אויף אימעיל < chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעסידזשינג 347-630-2876 / אוידיא אויפֿן טעלעפאן 86 212-444-9191